

Publicerad 2007-09-02 14:30 av Henrik Svensson

Från prins till kung till Valhall.

Kungens dikt

Kungen, hans son,
farbrodern även,
red ut från borgen,
med svärden vid näven.

De skulle så ut där,
att kriga för riket,
hästarna frusta',
red över lik där!

I vrede de kämpa',
och slogo med svärden,
slogos för hemmet,
och värmande härden.
Då fadern han stupa',
och farbrodern med,
blevo så sonen,
båd' arg och så vred!

O' döden den drabba',
all' fiendens män,
och aldrig har nånsin,
sett manfall sån sen.
Och marken den vättes,
av skurkarnas blod,
i kärl det då samlats,
och sonen höll blot.

Och hemåt han redo,
som kung av sitt land,
med krona på huvet,
med svärdet vid hand.
Och aldrig har nånsin,
regerat så väl,
pojken, nu konung,
med sköld och med svärd.

Och riken han ärvde,
av kungar som dött,

och fick många söner,
som döttrarna fött,
ja, de som han lägrat,
eft\ ' avklarad slag,
deras hjärtan för honom,
hans önskan, hennes lag.

I dimmorna borta,
konungen är,
och ej att förglömma,
hans blänkande svärd.
Till Valhall han kommo,
eft\ ' slutliga strid,
dricker så mjöd där,
med Oden i frid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik Svensson med Poeter.se id #7011 innehar upphovsrätten